

INTEGROITUMINEN 1

Väinö Hotti

Sanakirja

yhtyä; tulla kokonaisuudeksi; tulla osaksi kokonaisuutta

[KVARTTI 4/2016 | 08.12.2016 Pasi Saukkonen](#)

Mitä on kotoutuminen?

Maahanmuuttajien mahdollisimman onnistunut kotoutuminen Suomeen on tämän yhteiskunnan suurimpia lähiajan haasteita. Helsingillä on tämän haasteen vastaanottamisessa ja siihen vastaamisessa erityinen asema. Ulkomaalaistaustaisten osuus kaupungin väestöstä on niin suuri, että Helsingissä, samoin kuin Espoossa ja Vantaalla, monet suuret asiat ja kysymykset ratkeavat parempaan tai huonompaan suuntaan sen mukaan, miten integroituminen etenee. Lisäksi niin suuri osa Suomen maahanmuuttajista asuu Helsingissä ja muulla pääkaupunkiseudulla, että koko Suomen kotoutumisen onnistuminen ratkaistaan käytännössä täällä.

Pasi Saukkonen toimii erikoistutkijana Helsingin kaupungin tietokeskuksessa. Hän on dosentti Helsingin ja Jyväskylän yliopistoissa. (Netti).

YHTEYDEN MONET TASOT

1. Valtioiden välillä

1) Itsenäiset valtiot

Nämä ovat käytännössä täysin riippumattomia ympäristövaltioista. Valtiot saavat täysin itsenäisesti järjestää suhteensa ympäristöönsä. Käytännössä suhteissa on eri variaatioita. Suhteet voivat olla lämpimät, voi vallita rauhanomainen rinnakkaiselo, asiallisen viileät - tai pahimmassa tapauksessa: sotatila.

2) Integraatiot

Valtioiden välit voivat myös olla kiinteät. Silloin voi olla kyseessä "liittovaltio". Tällöin voidaan puhua "integraatiosta". Näillä valtioilla on "sisäinen yhteys".

3) Autonomia

Itsehallinto eli **autonomia** (kreik. auto, itse tai oma ja nomos, laki)

voi **tarkoittaa** seuraavia asioita: ... Sisäpoliittinen itsehallinto ei johda itsenäisyyteen

itsehallinnon myöntäneestä valtiosta vaan tällöinkin alue on riippuvainen siitä valtiosta johon se kuuluu. Tämä voi helpottaa alueiden hallitsemista (Netti).

2. Suhteessa uskontoon

Monet ihmiset ovat tavalla tai toisella uskonnollisia. Useat heistä kuuluvat johonkin uskonnolliseen yhdyskuntaan. Heidän suhteensa ko.ryhmään voi olla intensiivisen kiinteä tai sitten enemmän tai vähemmän muodollinen ja väljä. Lähtökohta kuitenkin on: IHMINEN ON USKONNOLLINEN! Maailmassa on varsin vähän vakaumuksellisia ateisteja.

Eri uskonnot

Maailmassa on lukuisa määrä uskontoja. Uskonnot merkitsevät sitä, että ihmiset kohottavat katseensa taivaan puoleen – etsivät ja pyytävät sieltä apua.

Kristinuskko eroaa kaikista uskonnoista siinä, että JUMALA ITSE OJENTAA AUTTAVAN JA RAKASTAVAN KÄTENSÄ IHMISKUNNAN PUOLEEN.

”Kristilliselle kirkolle annettu lähetyskäsky (Matt.28:19, vrt. myös Ps.2:8; 72:8 jne.) on luonteeltaan kauttaaltaan universaalinen ja kieltää kaikilta muilta uskonnoilta olemassaolon oikeutuksen. Siihen liittyy perustelu, että kaikki uskonnot kristinuskkoa lukuun ottamatta jättävät ihmiset pimeyteen ja saatanan valtaan (Apt.26:18)” (Franz Pieper, Kristillinen dogmatiikka, s.7).

Uskonnon merkitys on täysin riippumaton harjoittajan innosta, palavuudesta tai integroitumisesta ko.uskontoon! KRISTINUSKO ON AINUT TIE – TAIVAASEEN!

”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani” (Joh.14:6).

”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt.4:12).

EKUMENIAN HARHAT

1. Integraatio ei toteudu

Ekumenia alkoi myrskynmerkein. ”Ekumenian isäksi” mainittu NATHAN SÖDERBLOM oli teologiassaan aivan harhateillä. *”Arkkipiispa **Gustaf Johansson** sanoi Söderblomille, kun tämä kävi hänen luonaan: ‘Kuule, Nathan, sinussa on antikristus, sinä olet antikristus` (TK/58, s.135)” (Saarnivaara, Suuri Babylon, s.23).*

2. Petosta

Tässä pyrittiin kirkkokuntien väliseen yhteyteen. VALHEENRUHTINAS Saatana oli tässä ”kyytipoikana” – ja raamatunselittäjänä.

Joh.17. tulkittiin valheellisesti kirkkokuntien yhteyttä tarkoittavaksi. Tavallinen uskova Matti ja Maijakin ymmärtää, ettei Joh.17. puhu mitään kirkkokuntien yhteydestä. Tässä on kyseessä ”uskovien yhteys” EKKLESIAHYTEYS. Se on ”olemuksen” yhteyttä!

Ekumeniassa on kyseessä **organisaatioiden** yhteys, kun taas uskovien yhteys on **organista** (elimellistä) yhteyttä. Samalla ekklesiassa toteutuu integraatio – yhteys:

”Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - että he olisivat **täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut” (Joh.17:22,23).

AVIOLIITTO

”AVION TÄNNE JUMALA ASETTI
ONNEKSEMME, OLEMAAN
RAKKAUDESSA AVUKSI
TOISILLEMME. LAPSIA
HURSKAIAKS KASVATTAIN,
JUMALAN TUNTOON
TOTUTTAIN. SE ARMOAS ON,
HERRA” (Vvk.252:1).

Avioliitto on tärkeä asia. Väärä valinta on aikojen saatossa tuonut suunnatonta kurjuutta suomalaisiinkin perheisiin.

Avioliitossa yhteys voi myös olla kovin eriasteista. Entisaikaan vanhemmat saattoivat ratkaista avioliiton valitsemalla puolison. Tällöin onnistumismahdollisuus ei ollut kovin hyvä. Edelleen ”raha – avioliitot” ovat olleet monesti tosiasia. Nekään eivät välttämättä olleet lujalla perustalla. Myös tunteen perusteella tapahtuu liittojen solmimista. Ratkaisevaa on tällöin ”hyvä näkö”. Kuuluminen samaan yhteisöön (kirkkokunta tms.) voi olla ratkaiseva tekijä. Samoin yhteiset harrastukset.

Avioliitto on Luojan tarkoittama useimmalle ihmiselle:

"Hän vastasi ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa 'loi heidät mieheksi ja naiseksi' ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja **ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi**'? Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako" (Matt.19:4-6).

1. Integraatio avioliitossa

Tämä toteutuu koska he "tulevat yhdeksi". Vasta puolison kuoltua tämä totuus avautuu. Itse oli avioliitossa yli 50 vuotta Lailan kanssa. Kun Laila kuoli (20.9. 2019) tuntui kuin toinen puoli minusta olisi poissa! Ihminen on kokonainen ihminen vasta avioliitossa. Mies ja nainen täydentävät toisiaan. Kodissa tämä tulee erinomaisesti esille samoin kuin yhteiskunnassa. Miehellä ja naisella on varattu omat erilaiset tehtävänsä.

2. Hengellinen ulottuvuus

Avioliitto ei voi olla kestäväälle pohjalla ilman uskon yhteyttä. Näin siitä huolimatta, että alussa oli rakkaus tulinen ja vannottiin "ikuista uskollisuutta".

"Eikä kolmisäinen lanka pian katkea" (Srn.4:12).

3. Esikuva seurakunnalle

Aviopuolisoiden saumaton yhteys on esikuvana seurakunnalle:

"Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja **ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.**" Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa" (Ef.5:31,32).

Seurakunnan jäsenten yhteys on siis niin tiivis kuin aviopuolisoiden yhteys onnellisessa avioliitossa. Näinhän kuvataan uskovien yhteyttä myös Joh.17. – se on **olemuksen** yhteyttä! Seurakunnassa orgaaninen yhteys toteutuu sekä uskovien yhteydessä Kristukseen että uskovien keskinäisissä väleissä. Tämä merkitsee samalla integraatiota! Tämä yhteys toteutuu ainoastaan EKKLESIASSA!

"sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä" (1. Kor.12:13).

"Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä" (1. Kor.12:27).

SUHDE JUMALAAN – alku tilanne

Ihmisen suhde Luojaansa on myös eri ihmisillä erilainen. Paratiisissa ihminen eli välittömässä (intensiivisessä) yhteydessä Jumalaan – ja se oli sopusuhtaista ja onnellista aikaa. Syntiinlankeemuksessa suhde meni poikki ja – alkoi onneton elämä – elämä ilman Jumalaa.

1. Golgata korjasi tilanteen

”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän” (1. Moos.3:15).

2. Jumala itse oli asialla

Syntiinlankeemus oli niin vakava asia, ettei tämän vaurion korjaaminen onnistunut ihmisvoimin. Jumala teki pelastussuunnitelman, jossa ihmisellä ei ollut mitään osaa.

”Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan” (2. Kor.5:19).

3. Ihmisen osuus

”Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. **Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.** Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi” (2. Kor.5:18-21).

”Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani” (Ilm.3:20).

